

Evanghelia după Ioan

Cuvântul s-a făcut trup

Grupuri de ucenicie
Biserica Baptistă “Harul”
Titan-București
Noiembrie-decembrie
2009

Al treilea semn Vindecarea slăbănogului Ioan 5

Citește Ioan 5:1-15.

În primele patru capitole studiate până aici, Ioan **a introdus temele principale** (1:1-18), **a adus martori** care să mărturisească despre Isus că El este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu (Ioan Botezătorul-1:34, Natanael-1:49, femeia samariteancă-4:29, samaritenii-4:42), **a prezentat două din cele șapte semne** prin care demonstrează divinitatea lui Isus și prin care Isus Și-a arătat slava ca ucenicii Lui să creadă în El (transformarea apei în vin la nunta din Cana și vindecarea fiului unui slujbaș împărătesc) și **a prezentat două întâlniri personale cu Isus**, întâlniri care au schimbat viața celor implicați (Nicodim și femeia samariteancă).

Începând cu capitolul 5 și până în capitolul 10, Ioan prezintă alte patru semne făcute de Domnul Isus și situațiile conflictuale împreună cu discursurile pe care aceste semne le-au generat. Niciunul din aceste semne nu este prezentat izolat, ci în strânsă legătură cu dezbateră teologică pe care a generat-o. Spațiul alocat relatării întâmplării miraculoase este cu mult mai mic decât spațiul acordat de evanghelistul Ioan controverselor iscate și discursurilor Mântuitorului rostite în acel context.

Vindecarea slăbănogului din capitolul 5 este relatată în 9 versete. Dar controversa provocată de acest miracol săvârșit într-o zi de sabbat este relatată în 38 de versete. Înmulțirea pâinilor din capitolul 6 este relatată în 13 versete, dar discuția generată de acest miracol despre Pâinea vieții este redată în peste 40 de versete. Vindecarea efectivă a orbului din naștere din

La început era Cuvântul

Ioan 5:1 După aceea era un praznic al Iudeilor; și Isus S-a suit la Ierusalim. 2 În Ierusalim, lângă Poarta Oilor, este o scăldătoare, numită în evreiește Betesda, care are cinci pridvoare. 3 În pridvoarele acestea zăceau o mulțime de bolnavi, orbi, șchiopi, uscați, care așteptau mișcarea apei. 4 Căci un înger al Domnului se pogora, din când în când, în scăldătoare, și tulbura apa. Și cel dintâi, care se pogora în ea, după tulburarea apei, se făcea sănătos, orice boală ar fi avut. 5 Acolo se afla un om bolnav de treizeci și opt de ani. 6 Isus, când l-a văzut zăcând, și, fiindcă știa că este bolnav de multă vreme, i-a zis: „Vrei să te faci sănătos?” 7 „Doamne” I-a răspuns bolnavul „n-am pe nimeni să mă bage în scăldătoare când se turbură apa; și, până să mă duc eu, se pogoră altul înaintea mea. 8 „Scoală-te” i-a zis Isus „ridică-ți patul și umblă.” 9 Îndată omul acela s-a făcut sănătos, și-

capitolul 9 ocupă doar 7 versete, pe când dezbateră iscată este prezentată în 34 de versete. Deci proporția este cam de 20 % minunea propriu-zisă și 80 % dezbateră teologică generată. Este clar accentul pus de evanghelistul Ioan pe discursurile Mântuitorului.

Citește Ioan 5:1-15.

Unde are loc acțiunea și cu ce prilej? v.1

Sărbătoarea evreiască la care se face referire trebuie să fie una din cele trei mari sărbători anuale cu pelerinaj la Ierusalim. Conform Deuteronom 16:16 acestea sărbători la care orice bărbat evreu trebuia să vină la Ierusalim erau: Paștele, Sărbătoarea săptămânilor (Cincizecimea) și Sărbătoarea corturilor.

Notează elementele principale ale acestei minuni

- v. 3 _____
- v. 5 _____
- v. 6 _____
- v. 7 _____
- v. 8 _____
- v. 9 _____

Care este observația pe care o face Ioan în a doua parte a v. 9 în legătură cu ziua aceea?

Dacă nu ar fi fost o zi de sabbat acea zi, crezi că se scandaliza cineva? De ce?

De ce crezi că Domnul Isus alege să facă această minune tocmai într-o zi de sabbat? Oare nu știa că asta îi va supăra pe liderii religioși? Dacă știa, de ce a făcut-o totuși?

a luat patul, și umbla. Ziua aceea era o zi de Sabbat. 10 Iudeii ziceau, deci, celui ce fusese vindecat: „Este ziua Sabbatului; nu-ți este îngăduit să-ți ridici patul”. 11 El le-a răspuns: „Cel ce m-a făcut sănătos, mi-a zis: „Ridică-ți patul, și umblă.” 12 Ei l-au întrebat: „Cine este omul acela, care ți-a zis: „Ridică-ți patul, și umblă?” 13 Dar cel vindecat nu știa cine este: căci Isus se făcuse nevăzut din norodul care era în locul acela. 14 După aceea Isus l-a găsit în Templu, și i-a zis: „Iată că te-ai făcut sănătos; de acum să nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple ceva mai rău.” 15 Omul acela s-a dus, și a spus Iudeilor că Isus este Acela care-l făcuse sănătos.

Betezda sau Betzada cum apare în alte manuscrise, provine din aramaicul *Beit Hasda*, adică „Casa îndurării” sau „Casa harului”

Iudeii

În Ioan acest termen este folosit foarte des cu referire la liderii evrei.

Ce i-a scandalizat pe liderii evrei? v.10

Cum îți justifică bolnavul videcat comportamentul?
v.11-13

Cum îți explici că s-a vindecat chiar dacă nu știa cine este Isus?

Observații și aplicații

Ce i-a recomandat Isus după ce l-a regăsit în Templu?
v.14

Ce înveți despre consecințele păcatului din acest verset?

Ce nu ar trebui să înțelegi din acest verset despre relația păcat-boală, corelat cu Ioan 9:2, 3.

Ce face omul vindecat în v.15?

De ce crezi că a făcut asta? A fost rău intenționat, naiv sau neglijent?

Nu este de mirare că un om crede în Isus fără să-L cunoască și este vindecat, iar astăzi atâția oameni se laudă că știu cine este Isus sau chiar Îl cunosc personal și totuși rămân cu probleme mari nerezolvate? Nu așteaptă și astăzi oamenii să le vină rândul să-și rezolve problemele prin puterea lor (aruncându-se primii în scaldătoare), în loc să vină în față la Isus? Niciodată nu stai la coadă la Isus ca să-ți

vină rândul. Totdeauna când vii în fața Lui ai prioritate. În fața lui Isus ești în față. Nu mai sta în rândul celor ce așteaptă să se descurce singuri sau care au așteptări de la alții să-i arunce în scaldătoare. Ridică-ți patul și umblă! Chiar dacă este o zi de sabat și se va revolta toată lumea.

Citește Ioan 5:16-29.

Care sunt cele două motive pentru care au început liderii evrei să-L urmărească și chiar să dorească să-L omoare pe Isus? v.16, 18

Acuzația că Isus încalcă sabatul, adică porunca a patra din Decalog, este des întâlnită și în celelalte evanghelii (Compară Matei 12:8; Marcu 2:27-28; Luca 6:7, 9 etc.).

Ce porunca Dumnezeu prin a patra poruncă din Exod 20:8-11?

Compară cu Geneza 2:1-3. În ce zi și-a sfârșit Dumnezeu lucrarea conform Geneza 2:2?

Rabinii evrei erau de acord că Dumnezeu nu-și înceta lucrarea în ziua de sabat, însă activitatea în sabat era privilegiul exclusiv al lui Dumnezeu. Prin cuvintele Sale din versetul 17, Isus a afirmat că și El are acest privilegiu, făcându-se, așadar, „deopotrivă cu Dumnezeu”. Acesta este al doilea cap de acuzare împotriva Mântuitorului (v.18). Această relație specială cu Dumnezeu pe care o revendica Isus, relația Tată-Fiu, este caracteristică evangheliei după Ioan.

La început era Cuvântul

16 Din pricina aceasta, Iudeii au început să urmărească pe Isus, și căutau să-L omoare, fiindcă făcea aceste lucruri în ziua Sabatului. 17 Dar Isus le-a răspuns: „Tatăl Meu lucrează până acum; și Eu, de asemenea, lucrez.” 18 Tocmai de aceea căutau și mai mult Iudeii să-L omoare, nu numai fiindcă dezlega ziua Sabatului, dar și pentru că zicea că Dumnezeu este Tatăl Său și Se făcea astfel deopotrivă cu Dumnezeu. 19 Isus a luat din nou cuvântul, și le-a zis: „Adevărat, adevărat vă spun, că, Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând; și tot ce face Tatăl, face și Fiul întocmai. 20 Căci Tatăl iubește pe Fiul, și-I arată tot ce face; și-I va arăta lucrări mai mari decât acestea, ca voi să vă minunați. 21 În adevăr, după cum Tatăl înviază morții, și le dă viață, tot așa și Fiul dă viață cui vrea. 22 Tatăl nici nu judecă pe nimeni, ci toată judecata a dat-o Fiului, 23 pentru ca toți să cinstescă pe Fiul cum cinstesc pe Tatăl. Cine nu cinsteste pe Fiul, nu cinsteste pe Tatăl, care L-a trimis. 24 Adevărat,

Subliniază cuvintele-cheie: *Tatăl, Fiul*, în paragraful dela v. 16 la v.29 și vezi de câte ori se repetă.

Ce privilegii are Fiul în această relație specială cu Tatăl? v.19, 20

Ce prerogative ale Tatălui sunt încredințate și Fiului? v. 21, 22

Care este scopul acestor privilegii și prerogative pe care le primește Fiul de la Tatăl? v.23

Este scopul evangheliei după Ioan să demonstreze că Isus este deopotrivă cu Dumnezeu. *La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. Dumnezeu lucrează în sabat și Fiul lucrează de asemenea. Fiul nu lucrează independent de Tatăl, ci în deplină coordonare cu Tatăl și după modelul Lui. Tatăl îl iubește pe Fiul și face lucrări mari prin El ca oamenii să se minuneze și să creadă în El. În El era viața și El dă viață cui vrea. El nu doar că are viață, El este Viața. Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. El are viața în Sine (v.26). Adică El există prin Sine, necondiționat, ca și Tatăl care i-a spus lui Moise: *Eu sunt Cel ce sunt*. Eu exist. Eu sunt existența însăși. Prin Mine sunt toate. Nu doar că Fiul are viața în Sine și o dă cui vrea dar și judecata i-a fost încredințată de Tatăl. Subliniază și numără de câte ori apar cuvintele-cheie: *viața și judecata* în v. 21-29.*

adevărat vă spun, că cine ascultă cuvintele Mele, și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică, și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață. 25 Adevărat, adevărat vă spun, că vine ceasul, și acum a și venit, când cei morți vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, și ceice-l vor asculta, vor învia. 26 Căci, dupăcum Tatăl are viața în Sine, tot așa a dat și Fiului să aibă viața în Sine. 27 Și I-a dat putere să judece, întrucît este Fiu al omului. 28 Nu vă mirați de lucrul acesta; pentru că vine ceasul când toți cei din morminte vor auzi glasul Lui, 29 și vor ieși afară din ele. Cei ce au făcut binele, vor învia pentru viață; iar cei ce au făcut răul, vor învia pentru judecată.

Cum poți să ai viața de la Hristos (și încă viață veșnică) și să scapi de judecată? V. 24, 25

La ce morți și la ce înviere crezi că se referă Mântuitorul în v.25? Compară cu Efeseni 2:1, 5, 6.

Observații și aplicații

Dar în versetele 28, 29 la ce morți și la ce înviere crezi că se referă? Compară cu Isaia 26:19; Daniel 12:2, 13; 1 Corinteni 15:52.

Mântuitorul „încalcă” sabatul, săvârșind lucrările lui Dumnezeu într-o zi de sabat, tocmai pentru a le atrage atenția asupra divinității Sale. Isus îi cheamă de la moartea pe care le-o aducea Legea, la viața veșnică pe care numai El le-o putea da. Isus îi anunță că Judecătorul este printre ei și că temeiul judecății divine s-a schimbat. Dacă până la Hristos evreii credeau că Dumnezeu îi va judeca în ziua de apoi în funcție de păzirea Legii, Mântuitorul îi anunță că judecata o face Fiul iar criteriul îl constituie credința în El și nu faptele Legii.

Pentru că orice afirmație trebuia să aibă susținerea a doi sau trei martori, Mântuitorul aduce martori în susținerea pretenției Sale de a fi deopotrivă cu Dumnezeu.

Citește Ioan 5:30-47.

Subliniază cuvintele-cheie: *mărturie, mărturisire, a mărturisi* din acest pasaj.

Care sunt martorii aduși de Mântuitorul?

- v. 32, 37, 38 _____
- v. 33-35 _____
- v. 36 _____
- v. 39 _____
- v. 45-47 _____

La început era Cuvântul

30 Eu nu pot face nimic de la Mine însumi: judec după cum aud; și judecata Mea este dreaptă, pentru că nu caut să fac voia Mea, ci voia Tatălui, care M-a trimis. 31 Dacă Eu mărturisesc despre Mine însumi, mărturia Mea nu este adevărată. 32 Este un Altul, care mărturisește despre mine; și știu că mărturisirea pe care o face El despre Mine este adevărată. 33 Voi ați trimis la Ioan, și el a mărturisit pentru adevăr. 34 Nu că mărturia pe care o primesc Eu, vine de la un om; dar spun lucrurile acestea ca să fiți mântuiți. 35 Ioan era lumina, care este aprinsă și luminează, și voi ați vrut să vă veseliți câțeva vreme la lumina lui. 36 Dar Eu am o

În ce împrejurări a mărturisit **Tatăl** din cer despre Fiul de pe pământ?

mărturie mai mare decât a lui Ioan; căci lucrările pe care Mi le-a dat Tatăl să le săvârșesc, tocmai lucrările acestea pe care le fac Eu, mărturisesc despre Mine că Tatăl M-a trimis. 37 Și Tatăl, care M-a trimis, a mărturisit El însuși despre Mine. Voi nu I-ați auzit niciodată glasul, nu I-ați văzut deloc fața; 38 și Cuvântul Lui nu rămâne în voi, pentru că nu credeți în Acela pe care L-a trimis El. 39 Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine. 40 Și nu vreți să veniți la Mine, ca să aveți viața! 41 Eu nu umblu după slava care vine de la oameni. 42 Dar știu că n-aveți în voi dragoste de Dumnezeu. 43 Eu am venit în Numele Tatălui Meu, și nu Mă primiți; dacă va veni un altul, în numele lui însuși, pe acela îl veți primi. 44 Cum puteți crede voi, care umblați după slava pe care v-o dați unii altora, și nu căutați slava care vine de la singurul Dumnezeu? 45 Să nu credeți că vă voi învinui înaintea Tatălui; este cine să vă învinuiască: Moise, în care v-ați pus nădejdea. 46 Căci, dacă ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, pentru că el a scris despre Mine. 47 Dar dacă nu credeți cele scrise de el, cum veți crede cuvintele Mele?"

Ce a mărturisit **Ioan** despre Isus?

Ce **lucrări** supranaturale mărturiseau despre divinitatea Mântuitorului?

Ce pasaje din **Scripturile** Vechiului Testament mărturiseau despre Domnul Isus?

Ce a mărturisit **Moise** despre Mântuitorul?

Primele două semne relatate de Ioan au loc în Galileea și produc uimire, credință și sporesc faima Mântuitorului în Galileea. Acest al treilea semn, ca și al șaselea (vindecarea orbului din naștere, Ioan 9), are loc la Ierusalim și stârnește controverse între Isus și liderii evreilor. Indignarea acestora se transformă în ură și în final va duce la condamnarea Mântuitorului și răstignirea lui pe cruce.

Care sunt cauzele pentru care aceștia nu cred în Isus? v. 40-44

Concluzie

Vindecarea slăbănogului în ziua sabatului nu a fost nici sfidare, nici provocare, ci o dovadă a divinității Sale pe care o mărturisiseră Tatăl și Scripturile.

Recapitulare

Recapitulează ideile principale ale lecției și memorează Ioan 5:24.

Cuvântul s-a făcut trup

Scrive trei aplicații pe care le poți face în urma studierii capitolului 5 din Ioan.

Întrebări pentru discuție în grup

1. De ce crezi că făcea Isus “lucrări” în ziua sabatului, dacă știa că asta îi supără pe liderii iudei?
2. Ce crezi că ar fi scandalos dacă ar face Isus astăzi într-o zi de duminică?
3. Cum a fost vindecat omul acesta dacă nici măcar nu știa cine este Isus?
4. Prin ce este Fiul deopotrivă cu Tatăl?
5. Care sunt martorii care mărturisesc despre Isus că El este Mesia, Fiul lui Dumnezeu?
6. Cum reacționezi față de cineva care are o părere exagerată despre sine?
7. Numește două lucruri pe care le poți accepta cu greu de la Dumnezeu.
8. Cine ar trebui să poată mărturisi despre tine că ești copilul lui Dumnezeu?

Lecția 9

Al patrulea și al cincilea semn Înmulțirea pâinilor și Umblarea pe ape Ioan 6

Citește Ioan 6:1-15.

După controversa de la Ierusalim, Isus se întoarce în Galileea. Unde are loc acțiunea din Ioan 6:1-21?

De ce îl urmau mulțimile? v.2

Ce semne îi atrăgea la Isus? V. 2b

Paștele era aproape (v.4). Nu este vorba de anul în care a fost jertfit Mielul lui Dumnezeu, ci de un an înainte. Isus se suie pe munte doar cu ucenicii Lui, probabil pentru a avea un timp privat departe de mulțimile care îi asaltau. Compară cu Marcu 6:30-32; Matei 14:13 (abordarea orizontală, vezi Lecția 1). Citește în paralel și compară relatarea înmulțirii pâinilor și a umblării lui Isus pe ape din Ioan, cu relatarea lui Matei 14:13-36, Marcu 6:30-52 și Luca 9:10-17. Scrie elementele comune celor trei relatări și pe cele specifice care se regăsesc doar într-una din relatări.

La început era Cuvântul

Ioan 6:1 După aceea Isus S-a dus dincolo de marea Galileii, numită marea Tiberiadei. 2 O mare gloată mergea după El, pentru că vedea semnele pe care le făcea cu cei bolnavi. 3 Isus S-a suit pe munte, și ședea acolo cu ucenicii Săi. 4 Paștele, praznicul Iudeilor, erau aproape. 5 Isus Și-a ridicat ochii, și a văzut că o mare gloată vine spre El. Și i-a zis lui Filip: „De unde vom cumpăra pîini ca să mănâncăm oameni aceștia?” 6 Spunea lucrul acesta ca să-l încerce, pentru că știa ce are de gând să facă. 7 Filip i-a răspuns: „Pânile pe care le-am putea cumpăra cu două sute de lei (Grecește: dinari.), n-ar ajunge ca fiecare să capete puțintel din ele.” 8 Unul din ucenicii Săi, Andrei, fratele lui Simon Petru, I-a zis: 9 „Este aici un băiețel, care are cinci pîini de orz și doi pești; dar ce Sunt acestea la atîția?” 10 Isus a zis: „Spuneți oamenilor să șadă jos.” În locul acela era multă iarbă. Oamenii au șezut jos, în număr de aproape cinci mii. 11 Isus a luat pîinile, a mulțumit lui Dumnezeu, le-a împărțit ucenicilor; iar ucenicii le-au împărțit celor ce ședeau jos; de asemenea, le-a dat și din pești cât au voit. 12 După ce s-au săturat, Isus a zis ucenicilor Săi: „Strângeți fărămiturile

Înmulțirea pâinilor - abordare orizontală

1. Numărul de cuvinte folosite pentru a relata
întâmplarea

Matei 157

Luca 153

Marcu 194

Ioan 199

2. Numărul de cuvinte comune primelor trei
evanghelii: **53**

3. Numărul de cuvinte pe care Ioan le are în comun
cu celelalte trei evanghelii: **8** (cinci, doi, cinci mii, a
luat pâinile, douăsprezece coșuri cu firimituri)

4. Procentajul acordurilor

Matei cu Marcu 59 %

Ioan cu Matei 8,5 %

Matei cu Luca 44 %

Ioan cu Marcu 8,5 %

Luca cu Marcu 40 %

Ioan cu Luca 6,5 %

Concluzii: Ioan folosește o relatare *independentă* a
întâmplării. El folosește doar cuvintele absolut
necesare pentru a povesti aceeași întâmplare. Pe când
relatările celorlalți trei sunt clar *interdependente*.

Care sunt elementele specifice în Ioan?

Ioan relatează acest semn pentru a sublinia ideea care
se contura în rândul maselor: „Cu adevărat acesta este
prorocul cel așteptat în lume” (v.14) și pentru
dezbateră generată în legătură cu pâinea vieții
coborâtă din cer (vezi dezbateră și discursul
Mântuitorului despre Pâinea vieții în v. 23-66). De
asemenea, această minune îi dă ocazia să mai
sublinieze un *Eu sunt... Eu sunt Pâinea vieții* (v. 48).

*care au rămas, ca să nu se
piardă nimic.” 13 Le-au
adunat deci, și au umplut
douăsprezece coșuri cu
fără miturile care
rămăseseră din cele cinci
pâini de orz, după ce
mâncaseră toți. 14 Oamenii
aceia, când au văzut
minunea pe care o făcuse
Isus, ziceau: „Cu adevărat,
acesta este prorocul cel
așteptat în lume.” 15 Isus,
fiindcă știa că au de gând să
vină să-L ia cu sila ca să-L
facă împărat, S-a dus iarăși
la munte, numai El singur.*

Marea Galileii era
cunoscută sub mai multe
nume: Lacul Chineret,
Ghenezaret sau Marea
Tiberiadei

Abordarea orizontală,
presupune ca atunci când
citesc un pasaj dintr-o
evanghelie să țin cont de
pasajele paralele din
celelalte evanghelii. Nu
neapărat pentru a completa
povestirea cu alte detalii,
cât pentru a observa
trăsăturile distinctive ale
fiecărei evanghelii și pentru
a observa diversitatea
contextelor în care a
circulat același material în
Biserica primară.

Care este provocarea pe care i-o lansează Mântuitorul lui Filip?

200 denari

1 denar reprezenta plata pentru o zi de muncă, soldații primeau 1 denar pe zi ca soldă; 200 de denari însemnau plata a 200 de zile, aprox. 8 luni, ținând cont de sărbători și sabbate

De ce crezi că i s-a adresat lui?

Din ce localitate era Filip? Vezi Ioan 12:21

Unde are loc minunea aceasta conform Luca 9:10?

Care ucenic intervine?

Cine aduce pâinile și peștii?

Care a fost reacția oamenilor după acest semn? (v. 14)

Care a fost reacția lui Isus? (v.15)

Ce au făcut ucenicii?

Citește Ioan 6:16-21.

Se întunecase, mulțimea plecase sătulă și satisfăcută, Isus nu mai venea, așa că ucenicii au făcut ce știau mai bine: s-au urcat într-o corabie și au plecat spre casă. Capernaum era reședința lui Isus din Galileea și a ucenicilor săi (Andrei și Simon Petru, dar și Iacov și Ioan erau din Capernaum, vezi Marcu 1:16-31).

Care erau condițiile meteorologice pe Marea Galileii? v. 18

La început era Cuvântul

16 Când s-a înserat, ucenicii Lui s-au coborât la marginea mării. 17 S-au suit într-o corabie și treceau marea, ca să se ducă în Capernaum. Se întunecase și Isus tot nu venise la ei. 18 Sufla un vânt puternic și marea era întăritată. 19 După ce au vislit cam douăzeci și cinci sau treizeci de stadii, văd pe Isus umblând pe mare și apropiindu-Se de corabie. Și s-au înfricoșat. 20 Dar Isus le-a zis: „Eu sunt, nu vă temeți!” 21 Voiau, deci, să-L ia în corabie. Și corabia a sosit îndată la locul spre care mergeau.

Ce văd după o vâslire de aprox. 5 km? Ce spun celelalte evanghelii?

O stadie (de la gr. *stadion*) măsura aprox. 185 m. 25-30 de stadii însemna o distanță de aprox. 4,6 km-5,5 km

Ce le spune Isus conform relatării din Ioan? (v.20) Dar conform celorlalte evanghelii?

Eu sunt... Această expresie este subliniată de Ioan în evanghelia Sa pentru a evidenția divinitatea lui Isus. Isus se face *deopotrivă cu Tatăl* și prin folosirea prezentării din Exod: *Eu sunt cel ce sunt*. De douăzeci și trei de ori găsim în Ioan expresia *Eu sunt* (4:26; 6:20, 35, 41, 48, 51; 8:12, 18, 24, 28, 58; 10:7, 9, 11, 14; 11:25; 13:19; 14:6; 15:1, 5; 18:5, 6, 8)) De șapte ori este asociată cu o metaforă.

Citește următoarele pasaje din Ioan și scrie cine spune Isus că este.

Ioan 6:35, 41, 48, 51 _____

Ioan 8:12 _____

Ioan 10:7, 9 _____

Ioan 10:11, 14 _____

Ioan 11:25 _____

Ioan 14:6 _____

Ioan 15:1, 5 _____

Eu sunt

Gr. *ego eimi* cu accent pe **eu** și apoi pe **sunt**. Aceasta expresie astfel accentuată exprimă cel mai puternic numele divin EU SUNT.

Isus nu doar oferă pâine, ci El este Pâinea vieții. Nu doar luminează pe orice om venind în lume, ci El este Lumina lumii. El nu doar arată calea, ci El este Calea. Nu doar spune adevărul, El este Adevărul. El nu doar sădește o viță de vie, El este adevarata Viță.

Eu sunt, cu accent pe **Eu** și apoi pe **sunt**. În limba română nu este mereu evident acest accent. În 4:26 Isus îi spune femeii din Samaria: *Eu sunt (Mesia) cel ce vorbește cu tine*. Cornilescu intercalează *celce*

vorbește cu tine între *Eu* și *sunt*. De fapt, mai aproape de original și mai puternic accentuat era: ***Eu sunt Acela, Cel ce vorbește cu tine***. Și în Ioan 8:58 traducerea noastră nu redă tăria expresiei din original: *mai înainte de Avram sunt Eu*. În loc de ...*mai înainte de Avraam a fost Eu sunt!* Aceasta expresie astfel accentuată exprimă cel mai puternic numele divin EU SUNT. Acuzația că Isus se face pe Sine deopotrivă cu Tatăl era justă. Isus chiar asta făcea!

Observații și aplicații

Concluzie

Isus mai face un semn pentru popor (înmulțirea pâinilor) și unul doar pentru ucenici (umblarea pe ape). Dar niciunul nu reprezintă un scop în sine. Ci Isus dorește să comunice prin pâinile înmulțite, adevărul despre adevărata pâine coborâtă din cer care se frânge pentru mulți. Iar prin umblarea pe ape li s-a revelat ucenicilor ca *Eu sunt...* Creatorul tuturor lucrurilor... Dumnezeu adevărat.

Recapitulare

Recapitulează ideile principale și memorează Ioan 6:20.

Cuvântul s-a făcut trup

Ce aplicație ai găsit în cele două pasaje? Ce faci când îți se termină pâinea? Cum te ajută cuvintele lui Isus: *Eu sunt, nu vă temeți?*

Întrebări pentru discuție în grup

1. De ce îl căutau oamenii pe Isus? De ce îl caută azi mulți pe Dumnezeu?
2. Ce ar trebui să faci cu puținul pe care îl ai?
3. Cum explici reacția lui Isus când au vrut să-L facă împărat?
4. Care sunt fricile cu care te confrunți?
5. Cum te ajută credința să învingi frica?
6. Cine este Isus pentru tine?
7. Întrebarea ta _____

Lecția 10

Isus - Pâinea vieții Ioan 6:22-59

Citește Ioan 6:22-59.

Ce se întâmplă a doua zi după înmulțirea pâinilor prin care Isus a hrănit mii de oameni și după umblarea Lui pe ape, care trebuia să hrănească credința ucenicilor?
v. 22-24

Unde, în ce localitate, s-au dus să-L caute pe Isus? v.24

De ce crezi că s-au dus la Capernaum?

Unde mai exact L-au găsit în Capernaum? v.59

Câți din cei ce te cunosc, dacă ar vrea să te caute duminica ar merge direct la biserică să te caute, știind că acolo trebuie să fii?

Urmează un dialog cu întrebări și răspunsuri de la v.25-33. Trei întrebări (v.25, 28, 30) și trei răspunsuri (v. 26-27, 29, 32-33). Cine pune întrebări și cine răspunde?

Care este prima întrebare? v.25

Dar primul răspuns? v. 26-27

La început era Cuvântul
Ioan 6:22 Norodul, care rămăsese de cealaltă parte a mării, băgase de seamă că acolo nu era decât o corabie, și că Isus nu Se suise în corabia aceasta cu ucenicii Lui, ci ucenicii plecaseră singuri cu ea. 23 A doua zi sosiseră alte corăbii din Tiberiada, aproape de locul unde mâncaseră ei pâinea, după ce Domnul mulțumise lui Dumnezeu. 24 Când au văzut noroadele că nici Isus, nici ucenicii Lui nu erau acolo, s-au suit și ele în corăbiile acestea, și s-au dus la Capernaum să caute pe Isus. 25 Când L-au găsit, dincolo de mare, I-au zis: „Învățătorule, când ai venit aici?” 26 Drept răspuns, Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat, vă spun, că Mă căutați nu pentru că ați văzut semne, ci pentru că ați mâncat din pînile acelea, și v-ați săturat. 27 Lucrați nu pentru mîncarea pieritoare, ci pentru mîncarea, care rămâne pentru viața veșnică, și pe care v-o va da Fiul omului; căci Tatăl, adică, însuși Dumnezeu, pe el L-a însemnat cu pecetea Lui.” 28 Ei I-au zis: „Ce să facem ca să săvârșim lucrările lui Dumnezeu?” 29 Isus le-a răspuns: „Lucrarea pe care o cere Dumnezeu este aceasta: să credeți în Acela pe care L-

Ce legătură crezi că are răspunsul lui Isus cu întrebarea lor?

Ei se arată mirați de faptul că Isus este acolo: **Când** ai venit aici? Dar Isus le sugerează o altă întrebare prin răspunsul Său: **De ce** mă căutați? Isus mută accentul de la *momentul* venirii lui acolo la *motivația* venirii lor! Mai important decât momentul și modul venirii lui în Capernaum era motivația lor cu care îl căutau.

Care era această motivație conform cuvintelor lui Isus? v.26

Ce îndemn le mai dă în v.27?

Isus nu mută doar accentul de pe momentul venirii Lui pe motivația venirii lor, ci Isus mută acentul și de pe lucrurile trecătoare spre cele veșnice, de la cele materiale spre cele spirituale.

Care e a doua întrebare pusă de ei? v.28

Ce răspunde Isus? v.29

Evreii erau gata să *facă* ceva, să lucreze ceva, să mai facă un ritual dacă e nevoie. Au reținut din primul răspuns al Mântuitorului: *Lucrați!* Iar când Isus le spune că *lucrarea* este, de fapt, să *creadă în El și în lucrarea Lui pentru ei*, atunci ei ripostează imediat.

Care e a treia întrebare sau mai exact întrebările din runda a treia? v.30-31

a trimis El.” 30 „Ce semn faci Tu, deci” I-au zis ei „,ca să-l vedem, și să credem în Tine? Ce lucrezi Tu? 31 Părinții noștri au mâncat mană în pustie, după cum este scris: „Le-a dat să mănânce pâine din cer.” 32 Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat, vă spun, că Moise nu v-a dat pâinea din cer, ci Tatăl Meu vă dă adevărata pâine din cer; 33 căci Pâinea lui Dumnezeu este aceea care se pogoară din cer, și dă lumii viața”. 34 „Doamne” I-au zis ei „dă-ne totdeauna această pâine.” 35 Isus le-a zis: „Eu Sunt Pâinea vieții. Cine vine la Mine, nu va flămânzi niciodată; și cine crede în Mine, nu va înseta niciodată. 36 Dar v-am spus că M-ați și văzut, și tot nu credeți. 37 Tot ce-Mi dă Tatăl, v a ajunge la Mine; și pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară: 38 căci M-am pogorât din cer ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui ce M-a trimis. 39 Și voia Celui ce M-a trimis, este să nu pierd nimic din tot ce Mi-a dat El, ci să-l înviez în ziua de apoi. 40 Voia Tatălui meu este ca oricine vede pe Fiul, și crede în El, să aibă viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi.” 41 Iudeii cîrteau împotriva Lui, pentru că zisese: „Eu Sunt pâinea care s-a pogorât din cer.” 42 Și ziceau: „Oare nu este acesta Isus, fiul lui Iosif, pe al cărui tată și mamă îi cunoaștem? Cum, deci, zice El: „Eu M-am

Citește și Psalmul 78:24; Exod 16:4; Neemia 9:15.

De ce crezi că au făcut referire la acest episod cu mana din pustie?

Ce răspunde Mântuitorul? v.32-33

Este clar că întrebarea lor, *Ce semn faci tu ca să credem în tine?*, avea legătură cu înmulțirea pâinilor. Poate vei spune că ai înmulțit pâinile și ai hrănit cinci mii de bărbați ieri. Dar Moise a hrănit vreo șase sute de mii de bărbați în pustie, și nu o zi sau un an, ci patru zeci de ani. Prin această comparație cam pălește semnul Tău, parcă păreau să-I spună. Deci noi credem deocamdată în Moise, nu în Tine. Fă un semn mai mare decât acesta și vom crede, parcă suna provocarea. De aceea le răspunde Isus: Nu Moise v-a dat pâinea din cer. Tatăl meu v-a dat și atunci și tot El vă dă și astăzi adevărata pâine din cer, care dă lumii viața. Mana aceea, este adevărat, v-a întreținut viața patru zeci de ani. Dar Pâinea lui Dumnezeu care se pogoară din cer dă lumii viața, nu doar o întreține.

Acesta este momentul în care par convinși să accepte această pâine din cer. Isus îi aduce cu discuția până în momentul în care ei cer această pâine. *Dă-ne această pâine!* La fel cum pe femeia de la fântână a condus-o până i-a cerut : *Dă-mi această apă...*, la fel face și acum. Oamenii ajung să-i ceară: *Dă-ne această pâine!*

Care este oferta lui Isus la cererea lor? v.35

pogorât din cer?” 43 Isus le-a răspuns: „Nu cărtiți între voi. 44 Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl, care M-a trimis; și Eu îl voi învia în ziua de apoi. 45 În prooroci este scris: „Toți vor fi învățați de Dumnezeu.” Așa că oricine a ascultat pe Tatăl, și a primit învățătura Lui, vine la Mine. 46 Nu că cineva a văzut pe Tatăl, în afară de Acela care vine de la Dumnezeu; da, Acela a văzut pe Tatăl. 47 Adevărat, adevărat, vă spun, că cine crede în Mine, are viața veșnică. 48 Eu Sunt Pâinea vieții. 49 Părinții voștri au mâncat mană în pustie, și au murit. 50 Pâinea, care se pogoară din cer, este de așa fel, ca cineva să mănânce din ea, și să nu moară. 51 Eu Sunt Pâinea vie, care s-a pogorât din cer. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi în veac; și pâinea pe care o voi da Eu, este trupul Meu pe care îl voi da pentru viața lumii.” 52 La auzul acestor cuvinte, Iudeii se certau între ei, și ziceau: „Cum poate omul acesta să ne dea trupul Lui să-l mănâcăm?” 53 Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat, vă spun, că, dacă nu mâncați trupul Fiului omului, și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă. 54 Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, are viața veșnică; și Eu îl

voi învia în ziua de apoi. 55 Căci trupul Meu este cu adevărat o hrană, și sângele Meu este cu adevărat o băutură. 56 Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, rămâne în Mine, și Eu rămân în el. 57 După cum Tatăl, care este viu, M-a trimis pe Mine, și Eu trăiesc prin Tatăl, tot așa, cine Mă mănâncă pe Mine, va trăi și el prin Mine. 58 Astfel este pâinea, care s-a pogorât din cer, nu ca mana pe care au mâncat-o părinții voștri, și totuși au murit: cine mănâncă pâinea aceasta, va trăi în veac.” 59 Isus a spus aceste lucruri în sinagogă, când învăța pe oameni în Capernaum.

Citește răspunsul mai amplu v.35-40.
Cât îi costa această pâine?

Care este obiecția lor, a liderilor evrei, (*iudeii* deși suntem în Galileea!), cu privire la pretenția lui Isus de a fi Pâinea lui Dumnezeu care s-a coborât din cer? v.41-42

Citește răspunsul lui Isus la obiecțiile lor. v.43-51

Care este diferența majoră între Isus, Pâinea vieții, și mana din pustie? V.48-51, 58

Compară pâinea vieții și apa vieții.

Isus chiar venea din cer, din prezența Tatălui, pe când mana era ceva material de pe pământ. Mai mult decât atât, toți cei care au mâncat mana în pustie au murit, dar oricine va mânca din pâinea vieții oferită de Isus va trăi în veac. Mana era pentru trup și pentru aici. Pâinea vieții este pentru suflet și pentru viața de apoi.

Ce expresie se regăsește în v. 39, 40, 44, 54?

Eu îl voi învia în ziua de apoi pe cel care este atras de Tatăl la Mine, care crede în Mine și care mănâncă trupul Meu.

Care este reacția iudeilor la aceste cuvinte ale lui Isus? v. 52

Citește răspunsul lui Isus la întrebarea lor plină de uimire sau chiar indignare. V.53-58

Cum crezi că ai fi reacționat față de aceste cuvinte ale lui Isus, care îndemneau în aparență la canibalism, dacă ai fi fost acolo?

La ce crezi că se referă Isus când spune că trebuie să mănânci trupul Lui și să bei sângele Lui?

Versetul care elucidează această discuție este versetul 57. Recitește-l. În acest verset Isus explică ce a vrut să spună de fapt prin această metaforă a mâncării trupului Său. După cum între El și Tatăl este o legătură organică, indestructibilă, *Eu trăiesc prin Tatăl*, tot așa trebuie să fie și între Isus și cei ce-L urmează.

Citește și Ioan 10:30, 38; 14:11; 17:21, 22. În aceste pasaje Isus subliniază unitatea perfectă de ființă dintre Sine și Tatăl: *Eu și Tatăl una suntem*. Isus spune în Ioan 6:57: *După cum Tatăl care M-a trimis este viu, și Eu trăiesc prin Tatăl, tot așa cine mă mănâncă pe Mine va trăi și el prin Mine*.

După cum Fiul nu poate exista înafara Tatălui, nu poate face decât ce vede pe Tatăl făcând, nu face voia Sa, ci voia Tatălui, datorită unității de esență și ființă între El și Tatăl, tot așa cine-L urmează pe Hristos trebuie să devină una cu El. Mâncând trupul Lui devenim trupul Lui. *Cuvântul s-a făcut trup*. A mânca trupul Lui, însemna a primi Cuvântul Lui, a mânca cuvântul Lui ca și Ioan în Apocalpsa 10:10. Trupul Lui nu este altceva decât întruparea Cuvântului divin. Întruparea ascultării de Tatăl. Toți cei ce cred în Cuvântul Lui, cei ce păzesc Cuvântul Lui, devin trupul Lui. Una cu El. Trăiești spiritual doar în unire cu El. Unde a dat Isus aceste învățături? v.59

Sinagoga, loc de adunare, centrul comunității evreiești unde existau cel puțin zece bărbați, loc public de rugăciune, de închinare și de citire a Scripturilor. Ca instituție sinagoga a apărut în timpul exilului babilonian, după 586 î.H.

Concluzie

Este ușor să-L faci pe Isus rege, doar ca să-ți de-a pâinea cea de toate zilele. Dar El vrea să fie chiar Pâinea vieții care să-ți sature sufletul. Cuvântul s-a făcut trup. Trupul acesta, Cuvântul, trebuie asimilat pentru ca să ai viață din belșug și veșnică.

Recapitulare

Recapitulează ideile principale și memorează Ioan 6:35.

Cuvântul s-a făcut trup

Gândește-te! Care Cuvânt al lui Dumnezeu îți este greu de asimilat? Ce faci cu Pâinea vieții? Ia decizia de a mânca zilnic câte o felie din această Pâine, care este Cuvântul lui Dumnezeu.

Întrebări pentru discuție în grup

1. Ce întrebări îi pui cel mai des lui Dumnezeu?
2. Cum îți răspunde la întrebări?
3. De ce nu au acceptat iudeii răspunsurile lui Isus la întrebările lor?
4. Ce înseamnă Pâinea vieții?
5. Ce asemănări sunt între mana din pustie și Pâinea vieții despre care vorbește Isus?
6. Ce înseamnă în contextul discuției din Ioan expresia “cine mănâncă trupul Meu”?
7. Dar în contextul cinei Domnului?
8. Cum devine cineva parte a trupului lui Isus?
9. Ce învățătură relevantă pentru tine ai primit din Ioan până acum?
10. Ce întrebare ai de pus grupului?

Lecția 11

Ucenicii lui Isus Ioan 6:60-71

Citește Ioan 6:60-71.

Care a fost reacția unora dintre ucenicii Lui în fața acestor cuvinte? v. 60

La ce ucenici crezi că se referă?

Care este răspunsul lui Isus pentru aceștia? v.61-64a

Pe cine cunoștea Isus, conform comentariului lui Ioan din v. 64b?

Ce cuvinte ale lui Isus sau din Biblie ți se par prea de tot? În ce versete te poticnești? Ce este greu de acceptat pentru oamenii de astăzi?

De ce crezi că Isus nu încercă să-i țină pe acești ucenici lângă El cu orice preț?

Parcă prin ce le spune în v. 65 îi îndepărtează și mai tare. De ce crezi că nu încercă să-i convingă să

La început era Cuvântul

Ioan 6:60 Mulți din ucenicii Lui, după ce au auzit aceste cuvinte, au zis: „Vorbirea aceasta este prea de tot: cine poate s-o suferi?” 61 Isus, care știa în Sine că ucenicii Săi cârteau împotriva vorbirii acesteia, le-a zis: „Vorbirea aceasta este pentru voi o pricină de poticnire? 62 Dar dacă ați vedea pe Fiul omului suindu-Se unde era mai înainte?... 63 Duhul este acela care dă viață, carnea nu folosește la nimic; cuvintele pe care vi le-am spus Eu, sunt duh și viață. 64 Dar sunt unii din voi care nu cred.” Căci Isus știa de la început cine erau cei ce nu cred, și cine era cel ce avea să-L vândă. 65 Și a adăugat: „Toțmai de aceea v-am spus că nimeni nu poate să vină la Mine, dacă nu i-a fost dat de Tatăl Meu.” 66 Din clipa aceea, mulți din ucenicii Lui s-au întors înapoi, și nu mai umblau cu El.

rămână? De ce nu le explică mai pe îndelete să-i lămurească?

Care este decizia acestora în cele din urmă? V. 66

Citește 6:67-69.

Ce le spune Isus celor doisprezece în această situație?

Isus îi invită și pe cei care mai rămăseseră cu El să plece dacă vor. Ce diferit față de modul în care acționează Trupul Lui astăzi. Astăzi facem compromisuri, coborâm ștacheta doar ca să nu plece oamenii din biserică. De ce nu i-a fost frică lui Isus că rămâne singur?

De ce noi ne luptăm din răputeri să-i convingem pe oameni să vină în biserică, iar apoi suntem gata să facem orice numai ca ei să nu plece? De ce Isus nu a văzut o dramă în această plecare? Isus îi cunoștea.

Decât falși ucenici mai bine deloc. Decât cu jumătăți de măsură mai bine zero. Isus nu și-a ajustat vorbirea doar de dragul audienței. El s-a raportat la Tatăl și la adevăr.

Această situație crează ocazia pentru testarea adevăraților ucenici. Îndemnați parcă să plece și ei, cei doisprezece își reafirmă credința prin gura lui Petru. Ce răspunde acesta? V.68

La început era Cuvântul

67 Atunci Isus a zis celor doisprezece: „Voi nu vreți să vă duceți?” 68 „Doamne” I-a răspuns Simon Petru „la cine să ne ducem? Tu ai cuvintele vieții veșnice. 69 Și noi am crezut, și am ajuns la cunoștința că Tu ești Hristosul, Sfântul lui Dumnezeu.”

70 Isus le-a răspuns: „Nu v-am ales Eu pe voi cei doisprezece? Și totuși unul din voi este un drac.” 71 Vorbea despre Iuda, fiul lui Simon Iscarioteanul; căci el avea să-L vândă: el, unul din cei doisprezece.

Ce mărturisire de credință face Petru în v. 69?

Observații și aplicații

Subliniază ordine verbelor și implicit a acțiunilor: **am crezut** și **am ajuns la cunoștința** că Tu ești Hristosul, Sfântul lui Dumnezeu. Mulți ar vrea să ajungă la cunoaștere pe altă cale. Dar cunoașterea spirituală nu vine decât ca urmare a credinței. Unii ar vrea să cunoască și apoi să creadă. Dar ordinea este exact invers: crezi și apoi cunoști!

Acel semn al înmulțirii pâinilor a generat o dezbatere teologică amplă, care la rândul ei a condus la plecarea unora dintre cei șaptezeci de ucenici, dar și la afirmarea credinței din partea celor doisprezece.

Ce mai menționează Isus în v. 70, 71?

Din șaptezeci rămân doisprezece. Din doisprezece mai cade unul. Se poate numi asta eșec? De ce DA? De ce NU?

Diabolos, din greacă, înseamnă „defăimător”, „bârfitor”, „calomniator”

Cine este cel care cade?

Cum îl numește Isus?

De ce crezi că îl numește așa?

Cum este posibil ca un om să fie ales ca ucenic, să umble cu Isus și totuși să fie numit, pe bună dreptate, *diabolos*?

Observații și aplicații

Concluzie

Adevărații ucenici acceptă Cuvântul lui Hristos chiar și când nu-l înțeleg. Il cred ca să-l poată înțelege. Ei rămân legați de Isus. Dar e posibil ca înafară de ucenicii care-L părăsesc pe Isus, să fie unii care rămân cu El, dar nu din credincioșie, ci din interes - ca să-L vândă, să aibă un câștig.

Recapitulare

Recapitulează ideile principale și memorează Ioan 6:68.

Cuvântul s-a făcut trup

Analizează-te și vezi ce fel de ucenic ești: de vreme bună, loial sau din interes?

Întrebări pentru discuție în grup

1. Cunoști persoane care L-au părăsit pe Isus? De ce?
2. Ce motiv au avut ucenicii care L-au părăsit?
3. Ce faci când te părăsesc prietenii?
4. Ce ești dispus să faci ca să-ți păstrezi prietenii, să nu te părăsească?
5. Ce faci când nu înțelegi ce îți cere Isus sau ți se pare absurd?
6. Ce face un ucenic adevărat în momente grele?
7. Cum crezi că Îl vând și azi oamenii pe Domnul Isus?

